

CZÉBELY LAJOS VERSE

Quo vadis?

Czóbel Minka emlékének

Megy az ember, fogy az útja
Az ég alatt.
Egyedül megy, nincsen társa,
Mind elmaradt.
Leszáll az est, csillag ragyog
Csak az égen.
Se csillagfény, se gyertyafény
A lelkében.

Sokszor érzi, mintha szállna,
Mégsem halad,
Mindig földön, soha égben,
Csak ég alatt.
Nincs mosolya, könnye soha
Meg nem csillan.
Néz mereven, a szemébe
Neon villan.

Széles utak, drága házak
Reklámfényben.
Múltja int az utcasarkon
Falfehéren.
Nincs illata, hangulata,
Potomáron
Eladatott ama híres
Nagyvásáron.

Megy az ember, néha megáll,
Mintha várna
Valakire. Nem tudja, hogy
Önmagára.
Megreng a föld, kapaszkodna,
De nincs mibe.
Fény önti el, s utolsót lép
A semmibe.
